

Emperyalizme ve kapitalizme karşı savaşmayı uygun gören bir doktrini işleyen insanlarız.

SÖMÜRÜCÜLÜĞE KARŞI

SAVAŞ

HAFTALIK TOPLUMCU GAZETE

Yıl : 1 Sayı : 12 5 Ocak 1966 Fiatı : 50 Kuruş

Sahibi : ERDOĞAN GÖNÜLLER
Genel Yayın Yönetmeni : ATTİLÂ AŞUT
Sorumlu Yönetmeni : İBRAHİM ÖZDEMİR
Yönetim Yeri : Uzunsokak, 96
Yazışma adresi : P. K. 80 - TRABZON
Baskı : "Hâkimiyet„ Basımevi

GAZETEMİZİN YAYINI SABOTE EDİLDİ!

Fukara devlet hazinesinden kanunsuz olarak dağıtılan yüzbinlerce liralık resmî ilânın hesabını kim verecek?

Genel Yayın Yönetmenimizin Ankara'da bulunduğu bir sırada, Sorumlu Yönetmenimizin durumuna yapılan itiraz üzerine, "SAVAŞ„ın yayını kanunsuz olarak durdurulmuştur.

İlimiz Emniyet Müdürlüğü, Millî Eğitim Bakanlığından geldiği belirtilen bir yazıya dayanarak, Sanat Enstitüsü mezunu olan Gazetemiz Sahibinin Sorumlu Müdürlük yapamıyacağını bildirmiş ve beş gün içinde gerekli değişikliği yapmamızı istemiştir. Bu süre içindeki çeşitli itirazlarımız bir sonuç vermediğinden, Gazetemizin yayını zorunlu olarak dört hafta aksamıştır.

İlgililer, «Lise muadili» sayılan Sanat Enstitüsü mezunlarının neden Sorumlu Müdürlük yapamıyacaklarına dair herhangi bir tutarlı açıklamada bulunamadıkları gibi, birkaç ay öncesine değin Trabzon'daki günlük gazetelerde Sorumlu Müdürlük yapmış Sanat Enstitüsü mezunlarının durumlarını da —uyarmalarımıza karşın— görmezlikten gelmişlerdir.

Böylece «SAVAŞ», tamamen keyfî ve kanunsuz olarak yayınından alıkonulmuş ve Trabzonda basın özgürlüğüne ağır bir darbe indirilmiştir.

BAZI SORULARIMIZ VAR...

Şimdi ilgililerden bazı sorularımız olacaktır:

1 — Sanat Enstitüsü mezunlarının Sorumlu Müdürlük yapamıyacaklarına dair bir karar ne zaman ve hangi kurul tarafından çıkarılmıştır?

2 — Böyle bir karar çıkmışsa, Millî Eğitim ve Sanat Enstitüsü Müdürlükleri bundan haberli kılınmış mıdır?

3 — İlimizde günlük olarak çıkan «HİZMET», «SONHABER» ve «YENİGÜN» Gazetelerin de uzun süre Sorumlu Müdürlük yapan Yusuf Salim, Hasan Türkkan, Ahmet Seymen ve Burhan Bilici'nin durumları, neden bu kararın kapsamı içinde ele alınmamıştır?

4 — Sanat Enstitüsü mezunları gerçekten Sorumlu Müdürlük yapamazlarsa, yukarıda adı geçen gazetelere devlet kesesinden kanunsuz olarak verilen ve miktarı yüzbinlerce lirayı bulan resmî ilân bedellerini kim ödeyecektir?

BEKLİYORUZ!

Bu soruların inandırıcı karşılıklarını alıncaya dek, konunun üzerinde titizlikle duracağımızı ve fukara devlet hazinesinden yapılan kanunsuz harcamaların hesabını santim-santim ilgililerden soracağımızı hatırlatırlatırız.

Şimdilik susuyor ve bekliyoruz!

"SAVAŞ„

Yaşayan halk ozanlarımızın en güçlülerinden biri olan Âşık İhsanî, şimdi omuzunda sazı, ayağında mavi işçi tulumu, Ankara'yı adım-adım dolaşıyor ve dolmuşta, otobüste, lokantada, dost topluluklarında, Üniversite salonlarında, sömürücülükte savaşın en yiğit, en ileri, en etkili örneklerini veriyor. İhsanî'nin "SAVAŞ„ için özel olarak verdiği son şiirlerini bu sayımızdan itibaren okurlarımıza sunmakla mutluluk duymaktayız.

«SAVAŞ»

BALTA

Odun kırıcıydı, adı İlyas'tı
Yanaştım yanına, yüzünü astı
«İşin nasıl?» dedim, bir küfür bastı
Arkasından baltasını biledi...

«Bana bak arkadaş» dedim, dedi «ne?»
Dedim«sen bir vatandaşsın», dedi «he!»
Dedim «kanunun var», dedi «çekil be!»
Arkasından baltasını biledi...

Dedim «ilin nere senin?», dedi «Van...»
Dedim «çoluk-çocuk?», dedi «sekiz can!»
Dedim «düzelecek...», dedi «ne zaman?»
Arkasından baltasını biledi...

Dedim «düzen...», dedi «onlara göre»
Dedim «kötü mü ki?», dedi «bin kere!»
Dedim «hak, adalet...», «tu!» dedi yere,
Arkasından baltasını biledi...

Dedim «Amerika...», dedi «o kimdir?»
Dedim «bu topraklar...», dedi «benimdir!»
Dedim «bugün nedir?», dedi «günümdür!»
Arkasından baltasını biledi...

ÂŞIK İHSANÎ

ELİN DERDİ, ELE MASAL GELİR

HİKMET ERSOY

DÖRT yanı dağlarla (tepelerle) çevrili olan Yoncalı'dan yükseklerde köyler vardır. Hayatın yokluğa varmak üzere olduğunu söylediğim bu karlı günlerde, Yoncalı'dan yükseklerde insanlar yaşar. Ama yalnız, ama öksüz, ama yoksun insanlar... Ne yerler, ne içerler, bilinmez.

Rahat odamızda bunları hatırlamak keyfimizi kaçırır ama, otuz milyon nüfusun %80'ini bu insanlar teşkil ederler. Yurttaşlık görevlerini bir ibâdet bilen bu insanlar, ağaları, beyleri yaşatmak için erirler ve yiterler.

Köylülerin çoğu, okulun önünden geçerler. Okulun duvarları, çektiklerine her an tanıklık yaparlar sorarsanız. Sırtında en azından kırk kiloluk mısır çuvalını inliyerek götüren ihtiyarları, iki saat, üç saat yükseklere dek uğurlarlar okul duvarları. Hamsi taşıyan ninelere ağlarlar ve çocuğuna cici mama alamayan babaları teselli ederler.

Kışın en baskın aylarındayız. Çok zamana değin, böyle büyük kış olmamış. «Bu kışı sağ salim atlatabilirsek, ilerisinde bereket vardır...» diyor köylüler. Beş-altı yıl önce böyle bir kış yapmış ve kıyamet kadar ürün vermiş fındıklar. Zaten fındık işi bir piyangodur, onlarca. Kırk yılın başı bir vurursa, köylü hem borcunu verir, hem de yıllarca biriken eksikciklerini bitirir. Daha iyi ürün vermesi için bir çaba göstermezler.

Üstelik ramazan da. Bu köylüler ne yerler, ne içerler? Bembeyaz kefenler gelir usuma bu karlı havalarda. Bir karamsarlık, bir korku sarar yöremi. Ormanlarda sessizliği yırtarak yıkılan ağaçları düşünürüm. Sonra sessiz-sedasız giden insanları bir-bir... Bu mevsim, ayıklama mevsimidir. İhtiyar babalar, nineler ve hastalar ilk ve son yolculuklarını yaparlar bu mevsimde. Ve ömürlerin bitişi, tüm bu mevsime rastlar. Azalmaları, ancak ilkbaharda anlarız. Arada bir eksiklik, bir boşluk kaldığını sezeriz. Köyde nükteleriyle tanınmış Firar Ağa'yı, Fide Mustafa'yı göremez oluruz örneğin.

Açlık sineye tak demiştir, akşamın yaklaştığı saatlerde. Uzaktan gelecek boru sesini bekleriz. Bilmem başka yerlerde var mıdır? Yoncalı'da, ezanın peşinden, acı acı boru öttürürler iftarı söyünlemek için. Oruçlar, bu borunun ötüşüyle açılır. Yanık mısır ekmeği ve kara lâhanadan yapılan hulûya» sofraların demirbaş yiyecekleridir.

Borunun öttüğü şu saatler, çeşitli yemeklerle bezeli sofraları düşünürüm. Ve o sofralarda oturanları... Onlar, zevkleri için daha câzip şeyler ararlarken, yanık mısır ekmeği bulanlar Tanrı'ya dua ederler.

BİR
DEV
GAZETE

YILBAŞI 1966
YILBAŞI 1966
YILBAŞI 1966
YILBAŞI 1966
YILBAŞI 1966
YILBAŞI 1966
YILBAŞI 1966
YILBAŞINDA
ÇIKIYOR
uludoğan

KARANFİL SOKAĞI

Tekmil ufuklar kışladı
Dört cihet, onaltı rüzgâr
Ve yedi iklim beş kıta
Kar altındadır.

Kavuşmak ilmindeyiz bütün fasıllar
Ray, asfalt, şose, makadam
Benim sarp yolum, patikam
Toros, Anti-toros ve âsi Fırat
Tütün, pamuk, buğday ovaları, çeltikler
Vatanım boylu boyunca kar altındadır.

Döğüşenler de var bu havalarda
Elayak buz kesmiş, yürek cehennem
Ümit, öfkeli ve hazin
Dağlara çekilmiş kar altındadır.

Şarkılar bilirim çığ tutmuş
Resimler, heykeller, destanlar
Usta ellerin yapısı
Kolsuz, yarı çıplak Venüs
Trans-nonain sokağı
Garcia Lorca'nın mezarı,
Ve gözbebekleri Pierre Curie'nin
Kar altındadır.

Duvarları katı sabır taşından
Kar altındadır varoşlar,
Hasretim... Nazlıdır Ankara.
Dumanlı havayı kurt sevsin
Asfalttan yürüsün aralık,
Sevmem, netameli aydır.
Bir kaçıncı bahara kalmıştır vuslat
Kalbim, bu zulumlu sevda kar altındadır.

Gecekondularda hava bulanık buzlu
Altındağ gökleri kümülüslü
Ekmeğe, aşka ve ömre
Küfeleri ile hükmeden
Ciğerleri küçük, elleri büyük
Nefesleri yetmez avuçlarına
-İlkokul çağında hepsi-
Kenar çocukları kar altındadır.

Hatip Çay'ın öte yüzü ılıman
Bulvarlar çakır keyif Yenişehir'de
Karanfil Sokağı'nda gün açmış
Hikmetinden sual olunmaz değil
Mûcip sebebin bilirim
Ve kâfi delil ortada...

Karanfil Sokağı'nda bir camlı bahçe
Camlı bahçe içre bir çini saksı
Bir dal süzülür mavide
Al-al bir yangın şarkısı,
BAKMAYIN SAKSIDA BOY VERDİĞİNE
KÖKÜ ALTINDAĞ'DA, İNCESU'DADIR.

AHMET ÂRİF